

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

THeodericus vero cruentā ferens victoriam, dubitauit quid factō opū esset, hostem trepidum insequi fugientem, an renouatis viribus ex integro in illumducere: Vocat procerum suorum concilia: ibi re plenius discussa, erant quibus opera p̄cium videretur, seruentire ut victoria: & hostem conterritum, ac tam viribus nudatum, uno nunc impetu opprimere: nam tempus illi respirandi permettere, quid esse aliud quam hostem in se armare? Esse præterea vicinam Thuringgentem, quæ, si in societatem belli Thuringis accederet, magnum de integro Franci nasci laborem, nisi illico duceretur in hostem: Vel hoc prouidendum, nè tanta illa vires accederent: Saxones ante omnia pertentandos, si mora placaret, ut Franci armorum socii veniant; quod facile in Thuringos gentili odio laborantes, ducerentur. Ea comprobata sententia, mittuntur qui Saxones ad communionem belli, agrorum promissione, deuocent: nec difficulter in uitati, sequuntur promissa. Armant exercitum validum: & Francorum partibus accedentes, feruntur in Thuringos. Cum in conspectum venissent Francorum Saxones, collaudauere animorum alacritatem, mirati corporum proceritatem, diffusam per armos cæsariem, arma in promptu. Erant in Franci qui cauendum hoc genus militum prædicarent, nè forte proœcti alieno auxilio, intollerabiles fierent Franci. Mittuntur ad oppugnandam urbem, quæ hostium regemittus haberet. Illi non segnes, certant missilibus, vt mœbus deturbent propugnaturos. Sed illi nihil territi, fortiter tuentur mœnia: at ubi de muris missilia multa frustria iacta periérunt, statuunt obfesi erumpere: & nihil tale timentes, imparatos Saxones adoriri. Intus struimus:

aciem: & ordine progredivuntur ad intentos oppugnatiōnē. Turbāvēre primo impetu, quod necessē fuit, incompositos: sed vbi in aciem coīere Saxones, valida paribus odijs pugna conseritur. Thuringi pro vxoribus & liberis, prōque vita & libertate certārunt. Saxones sese Francis ostentaturi, pro gloria laborauēre: Durum atq; cruentum prālium, quod nulla potuit vis dirimere, nox interueniens diremit: cedentibus vtrinquē vel in vrbe, vel in castra: campus detexit quid pertinax labor diei peregerit: strages magna partium apparuit. Sed qui in vrbe fuēre Thuringi, qud magnam suorum manum amisissent, nec haberent vnde vires iam clausi repararent, hostibus omnia foris pro arbitrio esse cernentes, solatia commeatuum, supplementa non deesse militum: sibi omnium rerum in diem maiorem futuram inopiam. Igitur Ermenfredus Iringum suum petend& paci ad regem Francorum mitiit oratorem: facturum se ex quo omnia, quae reges Franciæ iubeant: modd affinem illi suum recognoscant: germanæ sororis ac liberorum eius misereantur germani: nihil peccasse paruulos, extra noxam imbecillem fœminam, illis pacem Franci reges impartiantur, si minus Ermenfredus mereatur. Hac legationis erat summa. Vicit, qui in concilio erant, proceres miserabilis oratio: pacem petenti dandam decreuerunt. Iringus placido regis ac procerum responso latus, ad dominum reddit, iam anxium ad expectationem.

CAPVT XXVIII.

In tereā dum arma quiescunt vtrinquē, dūmque deliberauit reges de forma pacisendi, egressus Thuringus quidam vrbe, ad fluminis ripam accipitrem emitit capiendis, quas viderat, columbis: ille volans in aduersam ripam, insequitur volucres fugientes. Saxonum quidam

reuocat-